

βολῆ.] τοῖς εὐνοῖς τοῖς Αθλιωαῖς. ἔτω ἡδ λέγεται ἐπὶ Α οὐκέτι ἐπιμελήσῃ τῆς ἐμῆς χρημάτων, ἐδὲ ταμίαις μοι ἔση. τούτῃ διοικήσεις τὰ κορυτανεῖα. Εμοῦ πανουργό-] ἑαυτὸν ἐξέβαλλε ὁ Κλέων, ἐκείνου φόσον ἐπιφέρειν βυλόμενος. ὁ δ' ἀκτύλιος ἦν ἐφορῆσ' ἐρχομένης ὄντα σημεῖον.

Δη. Δημοῦ βοεῖα θείον ἔξωπηνυμόν.
Αλ. Οὐ τούτῳ γ' ἔστιν οὐ τὸ θείον. Δη. ἀλ-
λὰ τί;

Αλ. Λαρός κεχλωὸς ἐπὶ πέτρας δημογρο-
εῶν.

Δη. Αἰβοῖ ταλας. Αλ. τί ἔστιν; Δη. ἀπόφερ' ἐμ-
ποδῶν,

Οὐ τ' ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τ' Κλεωνίουμου.
Παρ' ἐμοῦ ἦ τουτονὶ λαβῶν ταμίαις μοι.

Κλ. Μὴ δὴ ταῦτ' ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶσ' ἔργῳ,

Πεῖν αἰ' γε τῆς χρηστομῆς ἀκούσης τῆς ἐμῆς.
Αλ. Κἄ τῆς ἐμῆς γυν. Κλ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ

πιθῆ,
Μολγὸν ἰχθυέσθαι δεῖ σε. Αλ. κἄν γε τού-
τῳ,

Ψωλὸν ἰχθυέσθαι δεῖ σε μέχρι τῆς κυρρίνας.
Κλ. Αλλ' οἴγ' ἐμοὶ λέρουσιν, ὡς ἀρξῆσαι σε

δεῖ
Χώρεαι ἀπάτης. ἐσπεφανωμένον ῥόδοις.
Αλ. Οἱ μοὶ δὲ γ' αὖ λέρουσιν, ὡς ἀλουρ-
γίδα

Εχὼν κατὰ πασσόν, καὶ σεφάντω, ἐφ' ἀφμετος
Χρυσοῦ διαξεις Σμικύθλω, καὶ κύνειον.

Κλ. Καὶ μὴ ἐνεγὰς αὐτοῖς ἰών, ἢν ἔτοσι
Αὐτῆς ἀκούσῃ. Αλ. παύρη. Δη. καὶ σὺ δὴ

φέρει.
Κλ. Ἰδοῦ. Αλ. ἰδοῦ. Δη. νῆ τὸν Δι' οὐδὲν κω-
λύει.

Σχόλια. Δημοῦ βοεῖα.] ἄρα τὴν δῆμον ἐποίησε δη-
μόν ὀξυτόνας. ἐπειδὴ ἡ πρ' ἄρρωστος ἀβιάλλοντες τὸ λίπος,
ἀπῶν. θρίον δ' ἐστὶ σκυῖς φύλλον. ὀλίγον οὐδ' εἶ παρ'
τόνῳ παρεγκλίβειν τὸ ὄνομα. λέγεται δὲ καὶ ταῦτα. ἐπει-
δὴ ὡς ἀναίθρησθον ἐξέβαλλε τὸν δῆμον. ἀλλως, λίπους
βοεῖα. ταῦτα δὲ εἰς ἀναίθρησθον τοῦ δήμου, ἢ ἐν Σφη-
ξίν, ἢ ἐν βόειον δημόν. θρίον δὲ σκυῖα σμῆμα τι μὲν ἐγκε-
φαλοῦ γινόμενον.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Δημοῦ] Δῆμος ποροπεισσωμύχως, τὸ
πληθος τῆς ἀνθρώπων, τὸ πολιτικὸν κατὰ σῆμα. ὅθεν
τὸ δημοκρατεῖσθαι δημὸς ἢ ὀξυτόνας, ἢ κνίασα, ἐπιπλεως,
τούτῃσι τὸ λίπος.

Σχόλια. Θεῖον.] χόνδρος ἢ ὄρυζα ἐστὶν ἢ σμιδά-
λις ἀρμουῦτως. εἶτα ἀποχέεται τὸ ὕδωρ, καὶ φυράται τὸ
ἐπιμύχων μὲν ἀπαλῆ τυρῆ ἢ ὠδὸν ὀλίγων εἶτα πελαμα-
βάνῃ φύλλοις σκυῖνοις ὅλως, καὶ περὶ εἰλεῖται καννάβῳ
ἢ παπύρῳ, ἢ λίνῳ. καὶ καθίσταται εἰς ζωμὸν κρεῶν ἐπιμέ-
νων, ἀρχὴ τοῦ λαβῆν ἱκανῶν ἐπιπλεων. εἶτα ἐπαίρεται ἐκ τῶν
ἄλλων περὶ ἀρμεθέντων, ἢ εἰς λοπάδα νέαν ζέοντος μέλι-
τος ἐμβάλλεται ἢ ἐφέται. σφερόμενον δὲ, ὅτε ἱκανῶς ἐ-
χον ἢ ξανθὸν ἰχθυῖται, ἐξαιρεθὲν ἀρρατίζεται μέλιτος
περὶ χυθέντος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐφθῆ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλλου. θρίον δὲ
καλεῖται, ἀπὸ τῆς φύλλων τ' σκυῖας αὐτῶ καλουῦται.
ἀλλως. θρία τὰ φύλλα τ' σκυῖας. καὶ θρίον ἔστι σκυῖα
σμῆμα τι παρ' Αθλιωαῖς, ὁ πελαμαβάνης ἕσιν σῆμα καὶ

ΡΟ *Bubula adipis assatum folium ficulneum.*
ΑΓ. *Non hoc ficulneum est folium. ΡΟ. quid
ergo inest?*

ΑΓ. *Larus inhians praeda, qui è petra verba
dat*

ΡΟ *Pro concione. ΡΟ. Hei me miserum. ΑΓ. quid
rei est? cedo.*

ΡΟ. *Procul aufer. neque enim meum habet, sed
Cleonymi.*

Τυ *verò hunc à me habe, & quaesturam susci-
pe.*

CL. *Istuc ne faxis, mi Domine, quæso: ante-
quàm*

Audiueris, qualia mihi sint oracula.

ΑΓ. *Ei qualia mihi sint. CL. at si huic obtem-
peres,*

*Peculatorem oportet te fieri. ΑΓ. & si huic,
Herniosum te fieri oportet usque ad caput.*

CL. *Atqui mea dicunt oracula, quod oporteat
Te imperio totius terræ pottrier,*

*Rosis coronatum. ΑΓ. mea vicissim mihi
Dicunt quod tu trabeatus, & sero micans*

*In aureo curru insequeris Smicytham,
Et Dominum. CL. quin abis, & huc affers tua*

Oracula, ut populus illa audiat. ΑΓ. admodum.

ΡΟ. *Et tu feras tua. CL. ecce in promptu sunt
mihi.*

ΑΓ. *Ecce & mea. ΡΟ. Per Iouem, iam nihil
est in mora.*

Εἰφειον. καὶ σμιδάλιον καὶ γάλα. καὶ λευθῶδες ὁμόν
πρὸς τὸ πηγυρῶσαι καὶ ἔτος εἰς φύλλα σκυῖας ἐμβαλλό-
μενον, ἢ θρίον ἀπὸ τῆς βρωμῆα. ἔτω δίδυμος ἐπαλεῖτο
δὲ καὶ ἄλλη τις σκυῖασι θρίον ἐγκεφαλοῦ μὲν γάρ τε καὶ
τυρῆ σκυῖαζόμενος καὶ ἐλασόμενος ἐν φύλλοις σκυῖας καὶ
ὀπίσθιος. ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων ἄ τεμάχῃ βαλλόμενος βα-
σάζονται. περὶ ἣ θρία καὶ ἐ Βατράχοις ἐφῆσ' ἐν πρῶ, ἀλλ'
ἀπὸ λέγει μὲν ἀν' ἐγκεφαλοῦ θρία δύο. Λαρός κεχλωὸς.] τὸν
Κλέωνα λέγει περὶ τὸ ἀρρακτικόν, ἀπὸ τῆς ὡς κλέ-
πην τὸν Κλέωνα ἐξέβαλλε. καὶ ὁ λαρός γὰρ ζῶν ἔστιν ἀδὴ
φάρον. πῶ ἢ πέτραν, ἐξ τὸ βῆμα τὸ ἐν τῇ σκυῖα. Κλεω-
νύμω.] ὡς ἀπανηρόν καὶ ἐν τρυφῇ ζῶντα κωμῶδ' εἰ καὶ ἐξ-
βάλλε τὸν Κλεωνύμω καὶ ἀρραγα. εἰπὼν γὰρ λαρός, ἐ-
πῶλεγε τὸν Κλεωνύμω. Παρ' ἐμοῦ ἦ τουτονὶ λαβῶν.]
δακτύλιον ἄλλον δίδωσι. ἢ εἰς παρεπιγραφή. Μολγὸν
ἰχθυέσθαι.] φαεινός, μολγὸν ἀντὶ τῆ τυφλόν. Ἡρόδοτος δὲ
ἴσπερ' ἴστας ἐπάνω τῆς Σιυθίας ἐστὶν. ἀλλως, πέντε πα-
ρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι ἢ ζημιέσθαι, ἀλλως Σύμμαχος, εἰκοι-
χρησμός τις ἐστὶν ἐν γὰρ τοῖς γεωργοῖς, ἔτος ἔχει, ὅτω δο-
κεῖσθαι εἰς μάλισσά τῃ πόλει. ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν
ἐστὶν ἐκ ἀήκοας. Ερατοσθένης, μολγὸν καὶ ἀμολγὸν τὸν
αὐτόν. ἀμολγούς δὲ περὶ τούτοις φησὶ λέγεσθαι τὸς ἀ-
μέλγους ἢ τὸν ποινά. Ἡρόδοτος δὲ, μᾶζα τ' ἀμολγῆ. οἱ
δὲ ἀντὶ τὸ ἀμολγόν. περὶ ἣ τοῖς κωμικοῖς, μολγῆς ὁ μο-
χθιρὸς ὡς περὶ γῆς. ἔτω Σωκράτης, ἀλλως, μολγὸν τι-

E